

VOJENSKÉ HUMORESKY.

Napsal Luděk V. Arhelev

Husarská krev.

(Pokračování.)

"Jen někdy přijížděl z komitát nebo sídla přítel hraběte, svadlý kavalír, báro Batha de Wattha, šeredný starý bonvivant. Nemohl jsem ho ani vidět. Bylť k němu komtesa vždy tak nežnou, a to mně vhnělo krev k srdci. Byl bych jej nejraději vyzval, ještě dnes se zlobím, vzpomenu-li na něho. Jen jednou jsem byl s Piroškou samotem. Hrabě odešel na chvíli do kastelu. Seděla proti mně, tak luzná, tak úchvatná. — Chtěl jsem se jí vrhnouti k nohám, neměl jsem však tolik síly, všechna krev vtekla se mně do hlavy. Ona si pohrávala a mazlala se s velikou dogou, tulící se k ní. "Kéž bych byl aspoň tou dogou," — vyjelo mi roztoženě z úst. — "Snaž byste se nechtěl nechat také tahat za uši," odvětila s veselým smíchem a odcházelá do loubí. Byl jsem sprážen. Při večeri usnívala se na mne tak líbezně, vyzývavě, že jsem nabyl opět zmužilosti. Miloval jsem ji, jak jen husarský důstojník může; zdálo se mi o ní, koně svého jsem pěktil na její jméno a při každém napití vzpomněl jsem na ni. Když jsem již měl být vystřídán jiným oddílem ze stanice, vyjel jsem si do kraje, chtěl prohnat svého Mišku, a tak hračku v krátkém poklusu v širé pastvině. Náhle slyším za sebou dusot, divé frkání a kol mne letí na krásném rapu milostná Piroška, volající na mne: "Pane poručíku, zkuste to se mnou. Kdo bude uřve tam u těch topolů!" Můj Miška byl chlapík, ale u porovnaní s plnokrevňákem baronesy pravý "muli"; proto jsem to přece zkusil, již k vůli důstojnické cti. Pustil jsem se za ní; byl to divý let, ale kde pak — za chvíli zmizela Piroška v dání jako vidina, a já — az bolond brdóg! Však to Miška tenkrát odpýkal. Rozmrzen, vrátil jsem se do svého bytu, bych se převlékl k večerní návštěvě u hraběte. Buď dnes nebo nikdy; děle to nevydržím. Vyznám se hraběti ze své lásky, on je dobrák. Vždyť jsem přece důstojníkem — tedy polovičním kavalírem, dlouh jsem aspoň die toho měl. Hrabě nemůže proti lásce mé ničeho namítati. Dokončil jsem pečlivě svoji toaletu, vzal nejnovější porté dšepce a čapku ala sport. V tom zaklepano na dvě. Vešel hraběcí komorník, nesa lístek a velký koš lahvi. Rozevřel jsem list. Dámský rukopis — od ní, od ní! "Pane poručíku! Papa lituje, že si musí odpřítit pro dnešek Vaší milé přítomnosti. Rodinná slavnost. — Zítra jste upřímně vítán k souřím. Piroška de Vzkázal jsem svůj dík, ruky políbení komtesa, a komorník, postaviv koš lakoví s chladičem u dveří, odešel. Mrzutě odhodil jsem svoji novou atilu a vrhl se do pohovky. Špatné znamení. Právě dnes, kdo ví, budu-li mti zítra tolik odvahy. Zrak můj padl na koš, přišel právě vhod. Hrabě poslal knížecí odškodné, neb v koši bylo tučet lahvi, samé božské marky. Tokaj ské z devětapadesátého, chateau Palugay a Vilaňské. Počal jsem s téma mladšíma. Pfiiožena byla též krabice humrů, lanžjí paštika, studený boeuf a la Tartar, Frommage de Brie. Nad tímto exkvisitním meau vracel se mi humor. Přitáhl jsem pohovku k oknu, bych alespoň viděl na místo svých tužeb, do balkonových oken zbožňované Pirošky. Pfijemný větřík ovíval mě skráně, byl jsem tak nějak poeticky maladěn, až přisáhám, že do dnes ani jednoho verše jsem neukul. Vtně nočních květin z blízkého zámečského parku zálata k němu okna, zdálo se mi, že to vonný dech zbožňované Pirošky. Pomalu se stmívalo, hvězdy na nebi plály, jak na mé nové atile. Okna kastelu se ozřila. V duchu viděl jsem starého Bathu, dvořického se mému ideálu, a jakási předtucha něčeho hrozného se mne zmocňovala. Cítil jsem, že se něco stane. Načal jsem třetí láhev, a obnivy mok počal rozplameňovati fantazii moji. Kéž bych spatřil aspoň postavu její! A hle, o které jsem snil, po

teré jsem toužil, objevila se náhle na balkoně. Zřejmě viděl jsem její světlý šat; stála nepohnutě, hledíc do dálky. Hle, nyní kynula šátečkem. To mně, zajisté mně. Jistě ji tam nutili do snátku se starým baronem; vzpomněl jsem na lístek. "Rodinná slavnost". Vidíť ji dosud na balkoně, zdá se mi, že lomí rukama nad hlavou. Opásal jsem se nejpádčejší šavlí, vyskočil jsem oknem a letím do parku. Ve chvíli stál jsem pod balkonem. Byla to ona. Kynula mi celá zděšená a šeptala: "Přiveď, miláčku můj, mého Bukanéra. Miluješ-li mne, tož prchnem odtud. Je nejvyšší čas!" Vešel jsem do konfrny, vhodil jsem Bukanérovi, raněmu to vítězi, pouze údu a vsednuv naň, vyzvedl jsem sladké bfmě, moji, ano konečně moji Pirošku k sobě na kůň, a již uháněli jsme tmavou nocí v širou pustu. Piroška se ke mně vinula jako děčko, oči jí plály, cítil jsem její horký dech na mé líci. Tak uháněli jsme asi půl hodiny s větrem o závod. Náhle se Piroška vzpřimila. Bylo za námi slyšeti dusot koňský. Ohlédnu se a spatřím již jen na několik koňských dělek za sebou Bathu, starého plesnivě! Držel v ruce revolver, zelené oči pfišerně vykulené, šedý dlouhý vlas vlál s nepokryté hlavy. "Stůj," volal na mne sípavým hlasem, a již fičely kule kol nás. Obrátil jsem Bukanéra mocným trnutíím údu, vytasil šavli a mohutným rozmachem rozřál jsem starochu lebku, takže visela ihned každá polovice s jedné strany trupu. Středem vystřikl proud modré šlechtické krve do výše. Piroška omdlela v mém náručí. Uháněl jsem dále. Soka jsem byl zbaven. Po chvíli slyším opět dusot za sebou; toť jistě hrabě s družinou. Před námi na návrší však již kynul cíl. Byla to zřícenina turecké pevnůstky s věží, stojící na výběžku, jeaž kolmo do jezera blatenského spadal; tam chtěl jsem se ukrýti, po případě brániti. "Piroško, miluješ mne?" táží se ze mdlob probouzející se komtesy. "Nevyslovně," šepce ona, a první polibek zašvelel noci. Dusot za námi se blížil. My vjížděli do zříceniny. Před námi stála věž se širokými točitými schody. "Pak zemřeme spolu. Necht' aspoň ve smrti jsme spojeni!" volám v romantickém opojení. — Piroška pfiutila se ke mně. Po bodl jsem koně, a ten letěl po schodech do věže. Již stojíme na cimbuří, pod námi bučí tenné vlny jezera Blatenského, za námi se ozývá hlas hraběte. Ještě jeden vroucí polibek — za námi výstřel. Bukanér se vzeplal, — a již letěli jsme střemhlav do strážné propasti. Toto dopověděv, vyprázdnil Ccomor svoji sklenku na dno, a oči se mu šelmovsky leskly. "Nu dále, dále," pobízí vypravováním celý rozčilený Békésy. "Ano, dále," pokračuje Ccomor. "Dopadl jsem do vln, do skutečných vln; nikoliv však Blatenského jezera, nýbrž do chladiče a šesti ještě plných lahvi Vilaňského, které stály vedle pohovky, na níž jsem u okna usnul, přemožen druhými 6 láhvemi bujného moku. Cirkotem rozbitého skla probuzen, přiběhi rozespaly Pišta a pomohl mi do postele." Szalma a notář vypukli do veselého smíchu, a natvrdlý Békésy pohlížel vyjeveně z jednoho na druhého, nebyť takovýto konec očekával. "Nu, a co bylo, když jsi se vyspal?" táží se já. "Ah tak," dokončoval Ccomor, "ráno ptijel teprve dnes, vlastně měl vystřídát. Svého nástupce uvedl jsem do kastelu, chtěje se zároveň sám poroučeti. V salonu byli přítomni hrabě, komtesa, baron Batha de Wattha a mladý nějaký důstojník od honvědské jízdy." "A baron měl hlavu slepenou díakolem, ne?" prohodil dosud se směřčl Szalma. "I toto, byl zdrav jako ryba a mačkal svůj monokl pod sívé obočí, spokojeně mžouraje. Uvedl jsem svého kolegu, a hrabě nám představil mladého důstojníka Aladara Csikacsakcseri de Csik és Csakséri, synovce barona Watthy — ženicha andělské Pirošky. Večer před tím slavili své první lásky. Nu, a tím končí moje pravá láska, neb marně vzdychat po ztraceném ideálu není mi dáno. To ponechávám nepraktickým lidem a básníkům."

Jolánka, která po celé vypravování s Ccomora očí byla nespustila, sobě oddechla a zázala se zvědavě po "druhé" — lásce jeho. Ccomor odvětil, že od té doby žádnou lásku neměl, a nabízel jí s komickou dvorností druhé místo v srdci svém. "Nu, a co ty, Szalmo, starý brdino! Ty jsi žádnou lásku ve svém mládeckém srdčku nechoval?" tážal se škádlivě notář. "A na takové věci se já již nepamatuji, já jen když mám tuhle dobrou slzu vína a kus speku, to mi je nad ostatní. Mně dají dosti práce ti moji bujni hoši od švardrony. Zpropadent chlápci, všickci čerti jimi šijí," stýská si starostlivý službyvedoucí. "A teď, páni, se mi zdá, že by byl právě čas jít spat. Je půl druhé a na ráno mám ohlášeno mnoho pfi, a tu musí být člověk na místě se všemi pěti smysly," míní notář. "To si myslím, nejvíce pak se smyslem pátým, pfi shrabování tučného palmáru, že?" směje se Ccomor. "Inu, to si myslím, teď ani smrt není zdarma, natož spravedlnost, to je teprve drahá květina!" omočil jsem si já. "Jolánko tedy na "dobrou noc" ještě lahvičku té patnáctileté slivovice, a dnešní "mulačák" platím, dovolí-li páni — sám!" řekl Békésy. Ccomor chtěl protestovat, ale notně přivodil praktičtějšího Szalmy přivedl jej v čas k mlčení. "Apropos," páni strážmistři, slyšeli jste již o novém krotitelském kouzlu vašeho plukovníka, de Apádia?" táž se Békésy. My ovšem nevěděli v naší vzdálené stanici dosud ničeho. Plukovník náš byl znám jako znamenitý cvičitel koní v celé armádě. "Onehdy šel tedy plukovník na procházku úzkým úvozem mezi vinice za Czeglédem. Náhle uzzí před sebou spášeného koně, uteklého z blízké pastvy. Vyhnuti se nemohl, neb straně byly po obou stranách kolmé kůň se již s nesmírnou rychlostí a hluchým frkotem blížil, oči mu planou, bílá pěna lítá kolkolem od ohnivých nozder a od kopyt odletuje prst' rozdupaná. Plukovník zůstal klidně stát uprostřed úvozu a upfel pronikavý zrak svůj — však jej znáte — do očí rozpoutaného zvířete. Kůň se před samým plukovníkem vzeplal, jakoby se chystal ku skoku — plukovník však s něho zraku nespouštěl — kůň se zrazil a jako zraky plukovníka okouzlen, počal se chvěti na všech údech a náhle stál jako beránek. To je znalec koní — co? Pouhým zrakem zkrátí nedresirovanou bestii z pusy, co tomu říkáte, páni?" končí Békésy pln radosti, že i on přispěl k této zábávě. "Ah, to je pouhé renomování, ostatně na tom nic není, koně pouhým pohledem zaraziti, vždyť se kolikráte lekne kůň po silnici skákající žáby, a jezdec sobe lepší nedostane jej žádnou mocí ku předu — dokud žába nezmlčí. Proč by se nelekkl kůň našeho plukovníka, jehož kniry vyčnívají jako notné podávky," opponuje Ccomor. "Snaž se lekl ten kůň těch podávěk — ne?" smál se notář, pomilaskáváje si na znamenitém silboriu. "To vše není pravý důkaz dresury koní, pane barone," pokračuje Ccomor a mrká významně na Szalmu a na mne. "Ale poslyšte, že jste byl tak chevallierským a nás dnes pohostil, nabízím vám v revánži malou sázku. Vidím, že dovedete uznat a ocenit umění sportu. Poslyšte! Já jsem ptijel teprve dnes, vlastně již včera, poněvadž jde již na druhou, do této stanice a prošel jsem zdejší velkou stáji pouze jednou, takže se může předpokládati s jistotou, že koně na mne uvyklí nejsou. Já se však s vámi sázím, oť chcete, pane barone, že na můj povel "v pravo a v levo hleď!" všechny na obou stojící koně bez výjimky upsouchnou a jako vyvíjený husar v onu stranu obrátí." Békésy vrtěl nedověřivě hlavou a my sami jsme nevěděli, žertujícím Ccomor pouze, či má-li již "v prvé patře". Ccomor se však tážal zcela opravdově, ptijímá-li baron sázku. "Přijímám neboť nevěřím; a oť tu jde?" táž se. "Nu, pouze o pokračování této příjemné schůzky; kdo prohraje, hostí večer společnost dnešní." "Ráno po dražbě koní, provedu svoji sázku, bych zde pasu baro-

novi ukázal jednou skutečný husarský kousek." Dopřívše slivovici, rozešli jsme se. Baron zůstal s notářem v csárdě, my šli do kasárén. Szalmovi to nedalo a tážal se Ccomora, jak to myslí s tou sázkou; to že není možné. "I vše je možné, Szalmabarátom," směje se Ccomor. "Zítra pijeme na útraty barona opět, jemu to neuškodí, a my se pobavíme lacinou. Musíš mně ale pomoci, ráno ti povím jak. Platí?" "Platí." "Tak dobrou noc, vlastně — dobrá jitro!" (Dokončení.) Nemoci femesel. "Jaké to podivné jméno!" zvolal některfi náš čtenář a přece jméno to je velmi případné. Jistá femesla mají za následek jisté neduhy. Kamenulka, bílíč, dělník a mosazí, zlatotepec, atd., vysazení jsou nebezpečím, o nichž my nemáme ani potuchy. Lidé tato a jiná femesla provozující na pohled jsou zdraví, uť mnohdy, bez výstrahy, tělo podlehne a ochrnutí žaludku nebo zápal plíce se dostaví. Lidem takovými nemocemi skličným s dobrým svědomím odporučiti můžeme onen starý spolehlivý bylinný lék, Dra. Petra Hoboko, odporučení své stvrzujeme následovním dopisem: Olean, N. Y. "Po celou řadu let byl jsem zaměřen nán v jedné továrně v Cattaraugus jako brusící nástroj. Za tu dobu vřel jsem do sebe hojně prachu z oceli a kamene, což vážně zdraví mé poškodilo. Konečně jsem podlehnu. Počalo mi boleti na prsou, cítil jsem píchání po stranách, v zádech a někdy pokoušela se o mne závrať. Když jsem se sehnul, abych uduch zvlivnu, sova jsem byl sto se zase narovnat. Dech se mi zkrátil a stal se bolestným. Kamarádi moji pravili, že mám "součotiny brusíků." Kadii jsem se s několika lékaři, ale tenféj pocit zůstával, a já už počal vzdávati se naděje, že se kdy uzdravím. Asi v onu dobu četl jsem v časopisu úvěnek o jistém bylinném léku, nazvaném Dra. Petra Hoboko. Řekl jsem sám k sobě, "proč bych ho nezkusil, nepamůželi-li mi zajisté mne nezabije," a objednal si bedničku na zkoušku. Dávra moje byla odměněna. Bzy se dostavilo pamtrné zlepšení. Užíváním honahly jsem opět zdraví a dnes jsem silen a zdrav. Vzdávám léku tomuto plnou zásluhu a všem spoludělníkům jej odporučuji. KAREL HALVEK. Není k dostání u lékárníků. Zvláštní jednatelové jej dodávají. Pište na jediného majitele, Dr. Peter Fahrney, 112 - 114 S. Hoyne Ave., Chicago, Ill. Do Manitowoc, Wis. a okolí. Náš dlouholetý ochotný, obětavý a nezištný jednatel, pan Vác. Čížek, oznámil nám, že následkem pokročilého svého stáří nelze mu jednatelství nadále zastávati a navrhnul nám za nástupce svého p. JANA JIRÁKOVCE, 810 19th St. Krajan tento ochotně uvolil se ptijmouti na se jednatelství listů našich a jest proto oprávněn nás ve všech našich záležitostech zastupovati a předplatné na listy naše ptijímati. Milému pfišli p. W. Čížkovi vzdáváme srdečné díky za jeho dlouholeté nezištné služby přátelské a přejeme mu, aby ještě dlouho a dlouho těšil se životu a užíval ve stáří svým zasluženého odpočinku. Vyd. Pokroku Západu, Hospodářé a Knih. Amer. Do Mosinee, Wis. a okolí. Čteným krajanům tamním oznamujeme tímto, že pan F. E. Černý pfevzal laskavě jednatelství našich listů a jest oprávněn před - i doplatné na naše listy vybrati aneb jinak nás obchodně zastupovati. Doporučujeme pana Černého krajanům našim, aby mu byli v snaze jeho nápomocni. Vydavatelstvo Pokroku Západu, Hospodářé a Knih. Amer. Lešetinsky kovář. Před několika lety vydána byla v Praze uchvatná prvá báseň švato pluka Čecha, "Lešetinsky kovář." Líčeno v ní otrými taby poučováním českých dědin cizozemskými fabrikantý a vřelá láska lidu českého k řetci otčích svých. Lešetinsky kovář, vzor pravého Čecha, vzdoruje snahám opěmčovacím a "přízřivým svý životem, neboť za poměťovateli stojí mozné rameno "zákona a spravedlnosti". Všech, paan v síchu lichému a přece uchvatné sa jima vřim, spůsobila veliký vzruch. Vřak ten trval na krátké řec. "Kovář! Jen utčo málo — iskák rozprodáných pfišlo mna na. Jsouce pfiřezáných, se ptijím vřicfi každý každého milovníka čleštichlé čety, vydali jsme se svolením spisovatele básně tuto v plně zněni konšakovaně vydání A v očekávání tom jsme se nemýlili. Během prvého roku rozhráno prvé vydání, skrovně ovšem a uspořádané jsme rytčímí druhé, v mnohem lepší a dokonalěji správě a větším formátě než bylo prvé. Báseň tvoří knihu o 88 stranách a prodáváme ji po 25ct. Do Čech, se zaručujeme za 50c. z dražebky vydání (ana kniha vážně těží) za 65ct. K dostání za hotovú. Pokrok Západu, Omaha, Neb.

Potřebujete dokonalý šicí stroj?

Můžeme právem říci, že šicí stroje "Pokrok Západu", které jsou po mluvilých 6 neb 7 roků našim odběratelům nabízeny, jsou dokonalými a neustále se zlepšují stroji, které nikdy nebyly. Každý rok utvářejí nás v to nto převládání, neboť každý z nás j Pokrok Západu nabídneme na skoušku na 80 dnů a komu by se nelíbil v jakémoliv obledu, tomu vrátíme peníze opět a ptijmeme stroj od něho po zkoušce "akové, přece posud nepřihláší se nikdo, jenž by byl chtěl stroj vrátiti. To jest dostatečným důkazem, že šicí stroje "Pokrok Západu" jsou nejdokonalějšími, tak dokonalými, jak vůbec které stroje se čili mňže. Až posud prodáváři jsme, prodáváme a ovšem prodáváři bule se stroje s obyčejným zařízením, při kterémž svrček, totiž část obsahující hlavní pracující část stroje, připraven jest na ploše stolu nehybně. Vřak moda vyzáda si též změnu ve stavbě svrček stroje. V nelepších domácích strojích mti slyt stroje, při kterýchž svrček, čili část obsahující celou pracující část stroje, opouští se pod plochu stolu šicího a na místě obvyklé bedničky, kterouž se pracující část při obyčejných strojích ptijívá, ptiklopí se stroj pouze deskou na pantech zavřené nou, tak že tvoří šicí stroj, když jest po práci uzavřený, rovný stolek, jak viděti jest na stroji tuto vyobrazeném. Tento nový druh soustavy šicích strojů nazývá se

Drop-Head Cabinet.

DROP HEAD CABINET Čís. 4.

Jelikož pečujeme vždy o to, aby našim čtenářům a odběratelům dostalo se vždy to nejlepší a nejnovější, proto a potěšením sdělujeme, že jsou učinili opatření takové, abychom mohli šicí stroje tohoto druhu našim odběratelům poskytovat a sice za cenu až úžasně nízkou, vzhledem ku obvyklé ceně krámské. Drop-head cabinet stroje prodávány jsou jednotl. za 465 hotov. azeb za 475 na splátku. My obstaráme našim předplatitelům "drop head cabinet" stroj Pokrok Západu, se zaručením úplné spokojenosti a vrácením peněz do třiceti dnů, když by se nelíbil, jak následuje:

Stroj Drop-head Cabinet Pokrok Západu, čís. 5, s třemi šuplíky po každé straně a jedním uprostřed \$26.00
Tentýž stroj čís. 4, s 2 šuplíky po každé straně a jedním uprostřed, jak viděti jest na vyobrazení, \$25.00
Tentýž stroj číslo 3, s jedním šuplíkem na každé straně a jedním uprostřed \$24.00

Ovkem že mimo "drop-head cabinet" prodáváři budeme též nadále jako dosud stroje obvyklé soustavy, jaké jsou po minulá léta, odběratelům našim k jejich úplné spokojenosti obstarává a sice stroj "Pokrok Západu" jak viděti jest na vyobrazení následujícím cenám za následující ceny:

Stroj "Pokrok Západu" čís. 6, s 3 šuplíky po každé straně a jedním uprostřed \$24.00
 Tentýž stroj čís. 4, s 2 šuplíky po každé straně a jedním dlouhým uprostřed, jak viděti na vedlejším vyobrazení \$23.00
 Tentýž stroj čís. 3, s jedním šuplíkem po každé straně a jedním uprostřed \$22.00

Všechny tyto stroje jsou též soustavy a téhož dokonalého sestavení. Rozdíly v ceně čini pouze a jediné jen počet šuplíků. Stroje dodávame buď s dřeva ořechového — trnové, aneb z dubového, světlé, dle přání.

Šicí stroj "Pokrok Západu" No. 4.

V ceně, kteráž jest výše uvedená za stroje, zahrnuto jest již i předplatné na časopis na rok.

Každý stroj oparřen jest českým i anglickým návodem k zacházení s nim.

Všechny tyto stroje zhotoveny jsou co nejdokladněji zručnými řemeslníky, z nejlepšího materiálu a jsou elegantní úpravy. Člunek jest nejnovějšího a nejjednoduššího zařízení, tak zvaný samonavíječ. Čívka vloží se do čílnku a pufným zatáhnutím za konec nitě jest člunek navlečen. Jehla jest samosazovací, totiž volíme" pravým spůsobem do žládku, tedy usadí se bez jakékoliv zvláštní pozornosti pouhým zastrčením sama do pravé polohy. Každý stroj má též samonávy navíječ a všechny potřebné přístroje, jako obrabovavk, zapořiváky, sbráky atd. úplnou sbírku v úhledné skřínce, kteráž obrází se zdarma.

Nevredme obchod v řech strojích a prodáváme je k vůli vřídliku. Aniž jsou stroje, kteréž nabídneme, špatnější, proto jen, že jsou lacinější. Jednaloce pane jen ve prospěch a zájma našich čtenářů, opatrujeme tyto stroje přímo z továrny, za hotovú a za ceny tolik nížší, než jak by byly s 2 třetin vyřby, když by ptijímali co vřídliček do kapsy státních jednotek a místních i podomních jednatelů, kteří vřídliček chci a musí být vřil a musí být vřídliček.

Opakujeme, co jsme svrcha pravili: Zaručujeme úplnou spokojenost a nabídneme všem kdož stroje od nás koupí, jest-liže by shledal do 30 dnů, že by v jakémkoliv obledu, buď v dokonalosti, úhlednosti, práci neb v čemkoliv jiném nevyhovoval se nejlepšímu strojímu, může jej do té doby kdykoli vrátiti a obrází své peníze nazpět.

Každý z těchto strojů zaručen jest na 5 roků a sice zaručeno je, že jest nejnovější soustavy, dožbo zhotoven, a nejnovější dokonalostí, že jle tak tělo a lebec jak jen který stroj jiti může a kterakoliž část by se ocedřila vadnou i jakýmkoli spůsobem a poškodila se, bude nahrazena. Záruka nevztahuje se na přístroje, ani na jehož atd.

Mimo stroje výše uvedených nabídneme odběratelům našim též stroje lacinější, jakých obvyklé časopis jím vřim odběratelům opatřují. Jest to stroj "Rodina". Stroj tento líbí se od vřilo uvedených tím, že určen pouze jen pro "rodinu", pro práci domácí a proto jest nejvhodnějším a nejvíce pro potřeby úplné a krásné jednoduše a proto trvanlivě soustavy, opatřen jest též samosazvací jehlou a samonávy navíječem a z dokonalostí přístrojů, tak jako stroj Pokrok Západu a zaručen jest na pět roků. Tyž prodáváme a opatřujeme našim odběratelům za následující cenám za hotovú:

Čís. 3, s 3 šuplíky \$16. Čís. 4, s 5 šuplíky \$17. Čís. 5, se 7 šupl. \$18.

V této ceně zahrnuto jest již předplatné na rok na Pokrok Západu a neb Hospodářé a Knih. Amer. Časopis.

Stroje "Pokr Západu" opatřeny jsou

KULIČKOVÝMI LOŽISKY.

Ví naši čtenáři co to znamená? To znamená ještě mnohem větší lehkost v chodu, ačkoli stroje "Pokrok Západu" již nyní líjí zcela tělo a velmi lehou, tímto zařízením docíleno bude toho, že pátion jest lehčí, nelehčí je ze všech. Snaž není zapotřeby našim čtenářům dlouho vysvětlovati, co znamenají kuličkové ložiska, ale může býti, že některým z našich čtenářek to bude přece k poučení. Chceme proto pár slov k vysvětlení uvést. Každé kolečko se musí točiti na nápravce, neboli ose. Tato osa na obou koncích spočívá v ložiskách, neboli ložkách, v nichž se točí. Obvyklé jsou ovšem tato ložka rovná a v nich té se osa plynou svou délkou. V minulých několika letech, však zejména od té doby, když zavedeny byly bicykly, u nichž předešlým snadný chod se vyzáduje, zaváděny byly opravy v tom směru, že ložka, v nichž oby koleček se vřybují, vyosyeny majími kuličkami kolkolem a ty tvoří vlastně ložko, v kterém se osa pohybuje a třou. Tím ovšem tření uvedeno na tu nejmenší míru a zajištěn tak nelehčí možný chod. Tento vynález kuličkových ložek osvědčil se tak znamenitě u bicyklů, že se jej chozí vyřaběti polních strojů a vše obecně nyní hotoví stroje pouze s kuličkovými a válečkovými ložky. Teď došlo i na stroje šicí a zavádí se ložka kuličková pfi nich, totiž pfi ocelích hlavňích hřebčích kole.

Adresujte jednoduše:

Pokrok Západu, Omaha, Neb.